

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm Svb Liberio Papa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

CONCILIVM ROMANVM
SVB LIBERIO PAPA.

NOTA.

Locus, tempus & causa Concilii. Quæ criminis Athanasio obiecta.

Concilium Romanum.] Habitum est hoc Concilium Romæ initio pontificatus Liberii, anno Christi 352. hanc ob causam. Ariani cum mortem Iulii, & suffectionem Liberii cognouissent, collectis suis communionis episcopis, Concilium habent in oriente, ex quodant literas ad Liberium, quibus catholicæ unitatis communionem ab eo exposcent, atque Athanasio noua crimina impingunt. Primum hoc, quod post Maximinum Treuirensem, & Seruatium Tungrensem, legatos Magnentii, Alexandriæ hospitio suo exceptos, aduersus Constantium imperatorem ad Magnentium tyrannum scripsisset. Secundum, quod anno Christi 350. Alexandriam reuerlus, basilicam ibidem a Constantio extructam, citra ipsius scitum ac iussum consecrare, atque in ea sacram synaxim celebrare ausus fuisse. Tertium, quod per literas ab imperatore in Italiam euocatus venire reculasset. Ad has calumnias in Athanasium excogitas abstergendas, catholici ex confessu LXXV. episcoporum Ægyptiorum, pro defensione Athanasii ad eundem Liberium literas huius argumenti reddiderunt; quod per legatos Magnentii catholicos, ad Magnentium Athanasius nihil literarum rescriperit. Maximinum cum Seruatio ab Athanasio hospitio exceptum fuisse, tum quod a Maximino tempore primi sui exilio Treuiris optime habitus fuerit, tum etiam quod utrumque in Sardensi Concilio contra Arianorum calumnias sui defensorem fuisse agnoverit. Dominicum imperatoris Athanasium non (quod calumniabantur Ariani,) consecrassæ, sed saltem ad petitionem populi, cuius multitudinem ecclesia non capiebat, in eadem sacram synaxin celebrasse, atque in ea pro salute imperatoris preces ad Deum effudisse. Demum ab imperatore in Italiam euocatum non venisse, quia imperator ad commentitias & dolosas Arianorum literas, nomine Athanasii saluum conductum in Italiam veniendi expertentes, responderit, eoque responso veniendi potestatem concesserit, nullamque necessitatem accedendū iniunxerit. Acacius Cæsareensis olim, nunc post obitum Maximi, Hierosolymitanus episcopus Arianus, hoc dolose egerat, ut Athanasius per literas commentitias Constantii in Italiam vocatus, sede Alexandrina absens amoueretur, quem præsentem præ seditionis popularis metu amouere non possent. Hæc ex apologia Athanasii ad Constantium. Utrumque igitur his literis acceptis, Liberius pontifex Romæ Concilium episcoporum coegit, in quo recitatis partis utriusque literis, visum est, Arianis id, quod a Liberio postulabant, negandum esse.

Crimina Athanasii refelluntur.

ANNO CHRISTI 352. Ne tamen eiusmodi occasione Constantius imperator, (cuius voluntate cuncta ista fieri sentiebant omnes, qui in eadem Synodo cum Liberio erant) in Romanam ecclesiam grassandi anfam arriperet; illud ibi ab iis tunc decretum fuit, ut legatio de cogendo Aquileiae Concilio ad ipsum Constantium mitteretur. deputati sunt Vincentius & Marcellus Campaniae episcopi. Verum cum Magnentianum bellum impedimento esset, quo minus haec pertractari possent, ad annum sequentem, post expugnatum tyrannum, legatio dilata fuit. Quis effectus fuerit legationis, vide notas seq. Concil. Arclat. Haec ex epistola Liberii ad Osium & Constantium. Baron. anno 352. num. ii.

Prima legatio in hoc Concilio deputata est.

CONCILIVM ARELATENSE SVB LIBERIO PAPA.

In quo Paulinus Treuirorum episcopus, quod in Athanasii damnationem subscribere nollet, Arianorum factio depositus est, anno Christi CCCLIII. Liberii papa II. Constantii Aug. xvii. in Gallia I.

ANNO CHRISTI 355. IN hac Synodo, cui & Constantius imperator, & Valens atque Ursacius, aliquique Arianæ factionis principes, cum Saturnino Arelatensi episcopo interfuerunt, vi metuque compulsi sunt orthodoxi, ut in Athanasii damnationem subscriberent. Edicto quippe sanxerat Constantius, ut qui subscribere detrectarent, exilio multarentur. De hoc ergo Arelatensi Conuentu Sulpitius Seuerus lib. II. historiæ scribit his verbis: Cum sententiam Arianorum, quam de Athanasio dederant, nostri non reciperen, edictum ab imperatore proponitur, ut qui in damnationem Athanasii non subscriberent, in exilium pellerentur. Ceterum a nostris tum apud Arelatem ac Biterras oppida Galliarum Concilia fuere. Petebatur ut priusquam in Athanasiu[m] subscribe cogerentur, de fide potius disceptarent; nec tum demum de re cognoscendum, cum de persona iudicium constitisset. Sed Valens, sociique eius, prius Athanasii damnationem extorquere cupiebant, de fide certare non ausi. Ab hoc partium conflictu agitur in exilium Paulinus. Unus hic enim Arianorum in hac Synodo conatus, cum ceteri cederent, constanter obstiterit. eamque ob causam a Synodo iam corrupta damnatus, in exilium ab imperatore pulsus est. Hilarius in libello ad Constantium: Eusebius post A-

Concil. Tom. 3.

X ij